

IC 2060/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Piotrowska

Protokolant: staż. J. P.

po rozpoznaniu w dniu 08 listopada 2016 roku w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa K. J. (1)

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I. umarza postępowanie co do kwoty 2. 492,24 zł (dwa tysiące czterysta dziewięćdziesiąt dwa złote dwadzieścia cztery grosze) tytułem należności głównej oraz co do kwoty 553,85 zł (pięćset pięćdziesiąt trzy złote osiemdziesiąt pięć groszy) tytułem skapitalizowanych odsetek,

II. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda K. J. (1) kwotę 2.119,33 zł (dwa tysiące sto dziewięćdziesiąt złotych trzydzieści trzy grosze) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty,

III. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

IV. zasądza od powoda K. J. (1) na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 67,90 zł (sześćdziesiąt siedem złotych dziewięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód K. J. (1) wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 5.914,52 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty:

- 4.706,24 zł od dnia 26 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty,
- 1.208,28 zł tytułem skapitalizowanych odsetek od dnia 25 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty

oraz z kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w następstwie zdarzenia komunikacyjnego z dnia 08 kwietnia 2013 roku uszkodzeniu uległ pojazd marki P. (...) nr rej. (...), stanowiący własność powoda. Poszkodowany zlecił naprawę uszkodzonego pojazdu (...) J. K., A. K. w G., której koszt wyniósł 5.538,59zł. Poniósł również koszt wynajmu pojazdu zastępczego w kwocie 2.214 zł. W następstwie zgłoszenia szkody pozwany posiadający status ubezpieczyciela OC sprawcy szkody wszczął postępowanie likwidacyjne. Na podstawie sporządzonej na zlecenie pozwanego kalkulacji naprawy, celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu mające na celu przywrócenie ww. pojazdu do

stanu sprzed wypadku ustalone zostały na poziomie 3.046,35 zł. Ubezpieczenie odmówił zwrotu kosztów z tytułu najmu samochodu zastępczego. Powód dochodzi odszkodowania w kwocie 5.914,52 zł tytułem różnicy pomiędzy kosztami naprawy samochodu powoda w kwocie 5.538,59zł, a kwotą wypłaconego odszkodowania oraz kwoty 2.214 zł tytułem zwrotu kosztów związanych z najmem samochodu zastępczego, nadto kwoty 1.208,28 zł tytułem skapitalizowanych odsetek. Różnica z wysokości kosztów naprawy wynika z przyjęcia przez pozwanego w kosztorysie cen części nieoryginalnych zamienników.

Nakazem zapłaty z 23 września 2015 r. wydanym w sprawie I Nc 1201/15, Referendarz Sądowy przy Sądzie Rejonowym Gdańsk-Północ w Gdańsku uwzględnił powództwo.

W dniu 15 października 2015 roku pozwany skutecznie wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, domagając się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wskazał, iż decyzją z dnia 14 sierpnia 2013 r. przyznał powodowi również kwotę 2.492,24 zł, spełniając w tym zakresie roszczenie w całości. W odniesieniu do żądania refundacji kosztów najmu pojazdu zastępczego pozwany kwestionował jego zasadność, stawkę najmu oraz okres na jaki pojazd został wynajęty. Argumentował, iż powód w dniu najmu pojazdu posiadał jeszcze jeden pojazd tj. pojazd marki P. (...) nr rej. (...), w związku z tym miał możliwość bezpłatnego korzystania z innego pojazdu. Zdaniem pozwanego stawka z tytułu najmu na poziomie 120 zł jest wyższa od średnich stawek stosowanych przy pojazdach tego segmentu. Nadto brak jest podstaw do obciążania go odpowiedzialnością za opóźnienia w naprawie pojazdu powstałe z winy warsztatu. Zdaniem pozwanego naprawa powinna zakończyć się 16 kwietnia 2013 r., mając na uwadze, iż 12 kwietnia 2013 r. warsztat dysponował zweryfikowaną kalkulacją naprawy i mógł rozpocząć naprawę.

Kwestionował również roszczenie w zakresie skapitalizowanych odsetek. Argumentował, iż ewentualne żądanie odsetek jest zasadne od dnia 9 maja 2013 r. do dnia płatności tj. do dnia 18 sierpnia 2013 r., bowiem szkoda została zgłoszona 8 kwietnia 2013 r. Natomiast szkoda z tytułu najmu mogła być zgłoszona dopiero 22 lipca 2013r. zatem termin na likwidację szkody upłynął dnia 23 sierpnia 2013 r.

W piśmie procesowym z dnia 28 stycznia 2016 r. powód cofnął powództwo w zakresie kwoty 2.492,24 zł jednocześnie dokonał modyfikacji w zakresie żądania odsetek, wnosząc o zasądzenie od pozwanego tytułem skapitalizowanych odsetek kwoty:

-562,11 zł od dnia 3 maja 2013 r. do dnia 25 czerwca 2015 r. wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 25 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty

- 92,32 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 15 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty ewentualnie wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 25 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty.

W piśmie procesowym z dnia 10 lutego 2016 r. pozwany wyraził zgodę na cofnięcie pozwu ww. zakresie, jednocześnie wniósł o zasądzenie kosztów postępowania.

Na rozprawie w dniu 08 listopada 2016 r. powód doprecyzował treść pisma 28 stycznia 2016 r., wskazując, iż cofa pozew również co do odsetek skapitalizowanych ponad kwotę 654,43 zł wraz ze zrzeczeniem się roszczenia.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 08 kwietnia 2013 r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w którym uszkodzeniu uległ należący do K. J. (1) pojazd marki P. (...) nr rej. (...).

(okoliczność bezsporna)

Odpowiedzialnym za powstanie kolizji oraz powstałą w jej wyniku szkodę był kierujący pojazdem, którego posiadacz ubezpieczony był z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

(okoliczność bezsporna)

Poszkodowany K. J. (1) zlecił naprawę uszkodzonego pojazdu (...) J. K., A. K. w G., z którym zawarł w dniu 08 kwietnia 2013 r. umowę najmu pojazdu na czas likwidacji szkody komunikacyjnej. Okres wynajmu pojazdu obejmował 15 dni. Stawkę najmu określono na poziomie 120 zł netto dobę. Z tytułu najmu pojazdu powód poniósł wydatek w wysokości 2.214 zł, natomiast z tytułu naprawy 5.538,59zł

(dowód: umowa najmu pojazdu –k. 11, zeznania świadka A. K. (2) –k. 110-111, zeznania świadka K. J. (2)- k. 11-112, zeznania powoda –k.112-114 , faktury VAT -12-13,27, kalkulacja naprawy -k. 22-26)

Poszkodowany K. J. (1) nie mógł korzystać z drugiego pojazdu, będącego jego własnością tj. pojazdu marki P. (...), ponieważ był on użytkowany przez małżonkę powoda K. J. (2), która dojeżdżała nim do pracy oraz na rehabilitację do M.. Powód pojazd zastępczy wykorzystywał w celu dojazdu do pracy i wykonywania swoich obowiązków służbowych. Poszkodowany nie wyraził zgody na naprawę uszkodzonego pojazdu częściami alternatywnymi.

(dowód: zeznania świadka A. K. (2) –k. 110-111, zeznania świadka K. J. (2)- k. 11-112, zeznania powoda –k.112-114, pismo z dnia 08 kwietnia 2013 r. –k. 10)

Dnia 8 kwietnia 2013 r. poszkodowany zgłosił szkodę w (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W..

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: pismo z dnia 24 kwietnia 2013r. wraz z potwierdzeniem nadania –k. 16-16 verte)

W dniu 09 kwietnia 2013 r. została sporządzona kalkulacja wstępna naprawy uszkodzonego pojazdu.

(okoliczność bezsporna)

W dniu 12 kwietnia 2013 r. kalkulacja wstępna została zweryfikowana i została przekazana do zakładu (...) J. K., A. K. w G..

(okoliczność bezsporna)

Czas oczekiwania na części przez zakład naprawczy wynosi około dwóch dni. Dwa dni wynosił również czas technologicznej naprawy uszkodzonego pojazdu.

(okoliczność bezsporna nadto dowód: zeznania świadka A. K. (2) –k. 110-111)

Decyzją z dnia 13 czerwca 2013 r. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. przyznała poszkodowanemu odszkodowanie z tytułu naprawy uszkodzonego pojazdu w kwocie 3.046,35 zł.

(dowód: decyzja z dnia 13 czerwca 2013 r. wraz z kalkulacją naprawy –k. 17-19)

Pismem z dnia 19 lipca 2013 r. poszkodowany wystąpił do ubezpieczyciela z wnioskiem o przyznanie różnicy między wypłaconym odszkodowaniem a poniesionymi kosztami naprawy uszkodzonego pojazdu na skutek zdarzenia z dnia 08 kwietnia 2013 r. Jednocześnie wniósł o zwrot kosztów z tytułu najmu pojazdu zastępczego w wysokości 2.214 zł.

(dowód: pismo z dnia 19 lipca 2-013 r. wraz załącznikami –k. 20-29)

W odpowiedzi na powyższe (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. przyznało decyzją z dnia 14 sierpnia 2013 r. poszkodowanemu dodatkowe odszkodowanie z tytułu naprawy uszkodzonego pojazdu w kwocie 2.492,24 zł.

(dowód: decyzja z dnia 13 czerwca 2013 r. wraz z potwierdzeniem przelewu –k. 62-64)

Dobowe stawki wynajmu pojazdu klasy pojazdu uszkodzonego i najętego w 2013 r. na terenie G. zawierały się w przedziałach:

- wypożyczalnie lokalne 100-120 zł netto (kaucja limit kilometrów)

150 zł netto (bez kaucji limit kilometrów)

- warsztaty naprawcze 100 - 170 zł netto (bez kaucji limit kilometrów, pozostawienie uszkodzonego pojazdu do naprawy)

(dowód: opinia biegłego w dziedzinie techniki samochodowego i ruchu drogowego –k. 119-123)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedłożonych przez strony dokumentów, opinii biegłego sądowego, zeznań świadka A. K. (2), K. J. (2), zeznań powoda. W ocenie Sądu przedstawione przez strony dokumenty wymienione w ustaleniach stanu faktycznego jak wyżej – były autentyczne, skoro żadna ze stron nie podniosła w sprawie argumentu w postaci nierzetelności dokumentu, niezgodności odpisu dokumentu z oryginałem.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. K. (2), K. J. (2), zeznaniom powoda, uznał je za wiarygodne, potwierdzające co do zasady celowość wynajmu pojazdu zastępczego.

Okoliczności faktyczne w istotnych dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy kwestiach Sąd ustalił także w oparciu o opinię biegłego sądowego w zakresie techniki motoryzacyjnej. Żadna ze stron postępowania nie wniosła zastrzeżeń do sporządzonej opinii, również Sąd nie dopatrzył się potrzeby ich uzupełnienia czy wyjaśnienia. Wskazać należy, że opinia sądowa sporządzona została przez osobę o odpowiednich kwalifikacjach, w oparciu o zgromadzony materiał oraz zawierała precyzyjne wnioski, które zostały logicznie uzasadnione.

Wskazać należy nadto w tym miejscu, iż w znacznej części stan faktyczny w sprawie był bezsporny; strony nie kwestionowały w szczególności faktu wystąpienia kolizji drogowej, jak i samej zasady odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego Zakładu, bezspornie na podstawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego. Strony zaprezentowały w tym procesie także zgodne stanowiska co do sposobu wyliczenia odszkodowania, to jest w kwocie brutto.

W toku postępowania powód cofnął powództwo co do kwoty 2.492,24 zł, na co strona pozwana wyraziła zgodę oraz w zakresie kwoty 553,85 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ze zrzeczeniem się roszczenia.

Zgodnie z treścią art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. W sprawie nie zachodziły zdaniem Sądu okoliczności wskazane w art. 203 § 4 k.p.c. skutkujące uznaniem cofnięcia pozwu za niedopuszczalne.

Mając powyższe na uwadze należało uznać, iż powód cofnął pozew ze skutkiem prawnym i na mocy art. 355 § 1 k.p.c. postępowanie umorzyć - jak w pkt I wyroku.

Przedmiot sporu sprowadzał się ostatecznie do oceny zasadności żądania powoda w zakresie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Do zamknięcia rozprawy strony zachowały odmienne stanowisko co do wysokości odszkodowania wobec kwestionowania przez pozwanego tak celowości najmu pojazdu zastępczego, jak i kosztu tegoż najmu.

W ocenie Sądu - roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie w części.

Wskazać należy, iż wbrew twierdzeniom pozwanego, poszkodowany co do zasady miał prawo do najmu pojazdu zastępczego. Utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej zniszczenia, czy uszkodzenia stanowi

szkodę majątkową. Niemożność korzystania z rzeczy, np. z samochodu, który został uszkodzony i wymaga naprawy, jest normalnym następstwem o którym mowa w art. 361 § 1 k.c., powodującym obowiązek wypłaty odszkodowania, w szczególności, gdy zastąpienie rzeczy uszkodzonej wymagało poniesienia wydatków. Zaciągnięcie przez poszkodowanego zobowiązania w celu wejścia w posiadanie pojazdu zastępczego, z obowiązkiem zapłaty czynszu najmu – stanowiło uszczerbek w majątku poszkodowanego, które mają określony wymiar ekonomiczny, tu wskazany w fakturze wystawionej z tytułu najmu pojazdu zastępczego.

Nadto trzeba mieć na uwadze, iż samochód jest dzisiaj środkiem powszechnej komunikacji, jest dobrem popularnym, nie uznawanym za wyraz luksusu. Wskazać także należy i to, iż z posiadaniem samochodu wiąże się też obowiązki i wydatki, na przykład na obowiązkową rejestrację pojazdu czy też na obowiązkowe ubezpieczenie samochodu. Jeżeli zatem poszkodowany w tej sprawie samochód posiadał, i ponosił z tego tytułu obowiązki, wydatki – to logicznym jest wnioskowanie, iż samochód ten był poszkodowanemu potrzebny i nie ma podstawy do przyjęcia, iż potrzeba ta wynikała jedynie z dążenia do komfortu, czy wygody poszkodowanego.

Mając powyższe na uwadze należało przyjąć, iż poszkodowany w uzasadnionym celu wszedł w posiadanie pojazdu zastępczego w miejsce własnego samochodu, uszkodzonego w kolizji drogowej; wydatki z tym związane uznać należało zatem co do zasady za normalny skutek kolizji drogowej w rozumieniu art. 361§1 k.c., kolizji, za skutki której odpowiedzialność ponosi sprawca szkody i posiłkowo pozwany Zakład (...). Bezspornym w sprawie było, iż powód posiadał jeszcze jeden pojazd. Jednakże zarówno z zeznań powoda, jak i świadka K. J. (2) wynikało, iż obowiązki służbowe małżonków uniemożliwiały jednoczesne korzystanie przez nich z tego pojazdu.

W ocenie Sądu niezasadne było również stanowisko pozwanego wskazującego na zawyżenie przez powoda stawki najmu. Z opinii biegłego wynika wprost, iż stawka dobowo 120 zł netto jest stawką stosowaną na rynku. Nie stanowi stawki z górnej granicy stawek stosowanych na trójmiejskim rynku. Wręcz przeciwnie, jest to przeciętna stawka.

Pozwany dodatkowo kwestionował również czas trwania najmu tego pojazdu, wskazując, iż najem powinien trwać od dnia zgłoszenia szkody i wynajęcia pojazdu zastępczego poprzez okres sporządzenia oględzin, kalkulacji, czas zamówienia części oraz czas technologicznej naprawy. Według pozwanego łączny okres powinien być znacznie krótszy niż 15, na które wskazywał powód.

W oparciu o zeznania powoda oraz świadka A. K. (2), który zajmował się w warsztacie naprawą przedmiotowego pojazdu ustalono, iż szkoda została zgłoszona 8 kwietnia i tego dnia został wynajęty pojazd zastępczy. W dniu 09 kwietnia 2013 r. została sporządzona kalkulacja wstępna, natomiast w dniu 12 kwietnia kalkulacja ta została zweryfikowana i trafiła do zakładu naprawczego. W ocenie Sądu od tego momentu zakład naprawczy mógł rozpocząć naprawę uszkodzonego pojazdu, szczególnie, iż powód od początku deklarował (co potwierdził w swych zeznaniach), że zamierzał dokonać naprawy przy pomocy części oryginalnych. Zatem jego zastrzeżenia co do kalkulacji i wniosek o uwzględnienie części oryginalnych nie miał wpływu na sposób dokonania przez niego naprawy. Mając na uwadze, iż 13 i 14 kwietnia 2013 r. to był weekend, w ocenie Sądu części można było zamówić czy to 12, czy 15 kwietnia. Jak zeznał pracownik warsztatu czas oczekiwania na części wynosił 2 dni, czyli przyjmując: 15 i 16 kwietnia. Z zeznań tego świadka (jak również twierdzeń strony pozwanej) wynika, że technologiczny czas naprawy wynosił 2 dni, czyli kolejno: 17 i 18 kwietnia. Z tego też względu w ocenie Sądu zasadny czas najmu pojazdu to czas od 08 kwietnia 2013 r. do 18 kwietnia 2013 r., łącznie 11 dni, co ostatecznie daje kwotę 1.623,60 zł (120 zł x 11 + 23% -tytułem podatku od towarów i usług). Kwota ta była należna powodowi z tytułu najmu pojazdu zastępczego.

Powód domagał się również skapitalizowanych odsetek, które na podstawie art. 476 kc Sąd zasądził w odniesieniu do kwoty 1.623,60 zł od dnia 09 maja 2013 r. tj. od dnia następującego po upływie 30 dni od dnia zgłoszenia szkody do dnia 25 czerwca 2015 r. (do dnia wniesienia pozwu), co wyniosło 408,74 zł. W zakresie żądanie zasądzenia odsetek skapitalizowanych od wypłaconej jeszcze przed wszczęciem postępowania tytułem odszkodowania kwoty 2.492,24 zł, zasadne było zasądzenie tych odsetek od dnia 09 maja 2013 r. tj. od dnia następującego po upływie 30 dni od dnia zgłoszenia szkody do dnia zapłaty tej kwoty przez pozwanego (tj. 14.08.2016r), co wynosiło z kolei 86,99 zł. W pozostałym zakresie żądanie zasądzenia skapitalizowanych odsetek było niezasadne.

Reasumując powództwo należało uwzględnić co do kwoty 2.119,33 zł.

Z tych względów Sąd orzekł na podstawie art. 822 k.c., jak w pkt II wyroku, oddalając powództwo w pozostałym zakresie (pkt III wyroku).

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 481§1 i 2 k.c. w zw. z art. 14 ust.1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003r. ubezpieczeniach obowiązkowych, (...)

O kosztach procesu Sąd orzekł przy zastosowaniu art. 98 kc w zw. z art.99 kpc i 100 k.p.c. a także § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 roku, poz. 490), zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania. Sąd rozliczył koszty procesu z uwzględnieniem, iż powództwo zostało uwzględnione w wyroku w 36 %, a podlegało oddaleniu co do 64 %. Sąd miał na uwadze, iż w zakresie w jakim powód cofnął powództwo jest stroną przegrywającą niniejsze postępowanie. Niewątpliwie bowiem pozwany jeszcze przed wytoczeniem powództwa dokonał wypłaty uzupełniającego odszkodowania na rzecz powoda. Nawet gdyby powód nie otrzymał decyzji w tym przedmiocie od pozwanego, przyznana kwota wpłynęła na jego rachunek bankowy. Dokonując zatem kontroli stanu środków pieniężnych winien mieć świadomość, że odszkodowanie to zostało na jego rzecz wypłacone. Z tego względu, w tym zakresie Sąd uznał stronę powodową za stronę przegrywającą proces.

Strona powodowa poniosła koszty w wysokości 1.974,96zł, w tym opłatę od pozwu w wysokości 296zł, wynagrodzenie pełnomocnika zawodowego w wysokości 1.200 zł, wykorzystaną zaliczkę na poczet wynagrodzenia biegłego w kwocie 478,96zł. Pozwany poniósł koszty w wysokości 1.217 zł z tytułu wynagrodzenia zawodowego pełnomocnika. Po wzajemnej kompensacji kosztów stron, Sąd obciążył powoda na rzecz pozwanego kwotą 67,90 zł (1.217 x 64%= 778,88 zł - 710,98 zł (1.974,96 x 36%).

Z.

1. (...)

2. (...),

3. (...)

4. (...)

5. akta przedłożyć z wpływem lub za 21 dni.